

Sygnatura akt XVIII C 805/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 19 września 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Katarzyna Kucharska

Protokolant:Sekretarz sądowy Katarzyna Ignaczak

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2017 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa S. S.

przeciwko M. S.

- o zapłatę 1 598,00zł

1/ zasądza od M. S. na rzecz S. S. kwotę 1.274,10zł /tysiąc dwieście siedemdziesiąt cztery złote dziesięć groszy/ z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 lutego 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 574,20zł /pięćset siedemdziesiąt cztery złote dwadzieścia groszy/ tytułem zwrotu kosztów procesu;

2/ oddała powództwo w pozostałej części.

Sygnatura akt XVIII C 805/17

UZASADNIENIE

Pozwem z 8 lutego 2017 roku, powód S. S. domagała się zasądzenia od pozwanej M. S. 1598 zł z odsetkami za opóźnienie, nadto kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 30 lipca 2014 roku zawarta została umowa wykonania usługi foto/video nr 1/10/2015 pomiędzy M. S. (Dopierała) a S. S. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...). Powódka dochodziła różnicy pomiędzy kwotą wypłaconą wynagrodzenia za świadczone usługi, a faktycznie uiszczoną przez pozwaną.

/pozew k. 2 – 4/

W odpowiedzi na pozew z dnia 7 czerwca 2017 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Wskazano m.in. na niezasadność dochodzonej kwoty, na nienależyte wykonanie usługi oraz na przekroczenie terminu do jej wykonania /odpowieź na pozew k.41-32/

Do zamknięcia rozprawy strony nie zmieniły swoich stanowisk.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 30 lipca 2014 roku zawarta została umowa wykonania usługi foto/video nr 1/10/2015 pomiędzy M. S. a S. S. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...), której przedmiotem była rejestracja i montaż video, wykonanie zdjęć i wykonanie tradycyjnego albumu, w ramach imprezy okolicznościowej zaślubin, odbywającej się dni 3 października 2015 roku. Strony ustaliły wartość usługi na kwotę 5800 zł. W sytuacji gdy odległość od miejsca wykonywania usługi przekroczyła w obie strony 30 km, koszty dojazdu obciążały zamawiającego. Na poczet wykonania przedmiotu umowy pozwana uiszczała zaliczkę w wysokości 600 zł. Przekazanie gotowego przedmiotu umowy miało nastąpić w okresie 180 dni roboczych od daty wykonania ostatnich materiałów potrzebnych do zrealizowania umowy.

Załącznik do umowy stanowiła karta informacyjna usług foto/video konkretyzująca dane techniczne usług, które w zakresie fotografii obejmowały pakiet złoty (w tym nośnik DVD ze wszystkimi zdjęciami + drukowanie zdjęć do albumu tradycyjnego)

/umowa z załącznikiem k.9-10/

Przebieg uroczystości zaślubin został utrwalony w zakresie przewidzianym umową, wykonane zostały także zdjęcia pozowane plenerowe oraz z zabawy weselnej. Zespół zapewniający oprawę muzyczną dodatkowo urozmaicił ją migającymi kolorowymi światłami. Konsekwencją tego było to, iż przeważająca część zdjęć z sali weselnej zawierała plamy wynikające z dodatkowego oświetlenia.

/okoliczności bezsporne/

Przed przystąpieniem do realizacji zdjęć weselnych, wykonujący je fotograf M. Z. (1) nie uzgadniał z pozwaną i jej mężem tego jaki charakter mają mieć zdjęcia. Wykonywał je z różnych miejsc na sali, z założeniem ich reportażowego charakteru. Nie zwracał się do orkiestry i pozwanej o wyłączenie dodatkowego kolorowego oświetlenia. M. Z. (1) dokonywał osobiście wykonywał podstawowe poprawki wykonanych przez siebie zdjęć.

/zeznania świadka M. Z. (2) z dnia 5 września 2017 roku/

Po uroczystości, w związku z wykonywaniem umowy, strony pozostawały ze sobą w kontakcie. Uzgadniane były szczegóły dotyczące wykonania poszczególnych elementów umowy.

/korespondencja elektroniczna k.15 – 22 i k.127 - 135/

Pozwana zakwestionowała jakość części zdjęć weselnych w związku z kolorowymi plamami i strona pozwana przystąpiła do obróbki zdjęć. Ponieważ podstawowa obróbka nie została przez pozwaną zaakceptowana zastosowane zostały również techniki retuszowe.

/płyty CD k.138, zeznania pozwanej – protokół rozprawy z dnia 8 czerwca 2017 roku i z dnia 5 września 2017 roku, zeznania powódki S. S. protokół rozprawy z dnia 5 września 2017 roku, dokumentacja zdjęciowa k.59-112/

W rozmowie z pozwaną, pełnomocnik powódki P. S., poinformował że wykonywanie zaawansowanego retuszu, jest czasochłonną usługą i wydłuży czas do oddania dzieła. Strony nie zawarły w tym zakresie dodatkowej pisemnej umowy a pozwana nie miała przekazane informacji ile będzie kosztował retusz zdjęć. Pozwana przedstawiła listę zdjęć, co do których zażądała wykonania retuszu.

/zeznania świadka P. S. i D. K. – protokół rozprawy z dnia 8 czerwca 2017 roku/

Ostatecznie przedmiot umowy został zaoferowany do przekazania w dniu 10.07.2016 roku.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 19 sierpnia 2016 roku pozwana odmówiła odbioru przedmiotu umowy, żądając obniżenia wynagrodzenia, z uwagi na opóźnienie w wykonaniu przedmiotu umowy. Powódka zaproponowała obniżenie wynagrodzenia o kwotę 323,90zł jako kwota równoważna cenie wykonania albumu tradycyjnego i wydruku zdjęć.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 21 sierpnia 2016 roku powódka wysłała pozwanej maila, w którym wskazała, że w związku z odmową odbioru przedmiotu umowy i propozycją pozwanej obniżenia ceny usługi, z uwagi na przekroczenie terminu jej wykonania, proponuje obniżenie wartości usługi o 323,90zł.

/mail k.25/

Pozwana dokonała dodatkowej wpłaty w wysokości 3.640zł. Pismem datowanym na 21 sierpnia 2016 roku pozwana wskazała, że zaproponowana przez pozwaną kwota obniżenia należności jej nie odpowiada o zażądała obniżenia wynagrodzenia o 30%. M. S. w reklamacji wskazała, że z uwagi na przekroczenie terminu zawartego w § 8 umowy żądają obniżenia ceny o 30%. Dodatkowo w dniu 22 sierpnia 2016 roku pozwana złożyła reklamację w wersji elektronicznej podtrzymując żądanie obniżenia wartości usługi o 30% w związku z przekroczeniem terminu realizacji usługi.

/okoliczności bezsporne, pismo k.70, potwierdzenie odbioru k.71-72/

Pozwana wystąpiła do Powiatowego Rzecznika Konsumentów, który w jej imieniu wystąpił do powódki z żądaniem bonifikaty w wysokości 30%. W piśmie z dnia 25 października 2016 roku Powiatowy Rzecznik Konsumentów ponownie wezwał powódkę do uwzględnienia żądania pozwanej, informując, że nieustosunkowanie się do reklamacji z dnia 22 sierpnia 2016 roku stanowi uznanie reklamacji za zasadną.

/korespondencja k.50-53/

Na potwierdzenie wykonania powołanych usług strona powodowa wystawiła w dniu 18 sierpnia 2016 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.161,89 zł. Kwota ta wynikała z sumy kwot przewidzianych w umowie oraz kwot usług dodatkowych. W szczególności pozwaną obciążono kwotą 4000 zł tytułem usług filmowania, 1800 zł tytułem usług fotografii, 120 zł tytułem druku zdjęć do albumu, 38 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu, 203,90 zł tytułem zakupu albumu tradycyjnego.

/faktura i rozliczenie usługi k.23 – 24/

Pismem datowanym na 1 września 2016 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 5.561,89zł z tytułu realizacji umowy o wykonanie usługi foto/video oraz kwoty 2.000zł z tytułu dodatkowych kosztów w postaci zaawansowanej obróbki zdjęć.

/wezwanie do zapłaty k.27/

W odpowiedzi pozwana zakwestionowała dodatkowe żądanie zapłaty 2.000zł, wskazując, że wysokość wynagrodzenia była określona umową, a dodatkowe prace związane były z wadliwym wykonaniem usługi. Pomiędzy stronami nastąpiła dalsza wymiana korespondencji.

/korespondencja k.46 - 49, k.29, k.30, k.31/

Ustalając stan faktyczny, Sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanej, że nie były dokonywane żadne uzgodnienia w zakresie dodatkowego wynagrodzenia związanego z retuszem zdjęć. W pozostałym zakresie okoliczności sprawy nie były pomiędzy stronami sporne, z wyjątkiem podstawowej oceny, czy zdjęcia weselne zostały wykonane wadliwie z uwagi na występujące na nich plamy światła wynikające z oświetlenia S., czy też oddają one zastyganie na sali rzeczywistość, mają reportażowy charakter i odzwierciedlają przebieg imprezy.

Powód nie wykazał złożenia reklamacji, która nie zostałaby rozpatrzona przez pozwanego w terminie 14 dni. Ciężar dowodu w tym zakresie obciążał powoda, skoro wywodził z owego faktu skutek prawny w postaci konieczności uwzględnienia jego żądania reklamacyjnego (art. 6 k.c.). W istocie powód nie przedstawił żadnej swojej reklamacji, lecz powołał się wyłącznie na pismo, będące odpowiedzią – udzieloną w terminie – na reklamację z 17 września 2014 roku.

Sąd zważył, co następuje:

Zawartą przez strony umowę należy zakwalifikować jako umowę o dzieło. Podstawę dochodzonego roszczenia stanowi zatem art. 627 k.c.

W świetle odpowiedzi na pozew, M. S. upatruje niezasadności roszczenia w dwóch przesłankach. Pierwsza to opóźnienie w wykonaniu i wydaniu dzieła, a druga to niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową.

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów wskazać należy, że strony nie przewidziały w kontrakcie kary umownej za niedotrzymanie przez powódkę terminu wykonania dzieła. Podstawę uprawnień pozwanej w tym zakresie stanowi art. 635 k.c. i ograniczają się one do uprawnienia związanego z odstąpieniem od umowy, względnie w ramach ogólnej odpowiedzialności za niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania (art. 471 k.c.), jednakże wymaga to wykazania istnienia i wysokości poniesionej z tego tytułu szkody.

Pozwana opiera swoje twierdzenie o niezasadności roszczenia również na instytucji niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową, uregulowanej ustawą z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 141, poz. 1176, z późn. zm.).

Reżim ten obowiązywał w odniesieniu do umów zawartych w okresie od 1 stycznia 2003 roku do 24 grudnia 2015 roku (art. 8 ust. 1 w związku z art. 15 u.s.k. w związku z art. 51, art. 52 pkt 2 i art. 56 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. poz. 827, z późn. zm.).

Przewidywał on, że jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana były niemożliwe lub wymagały nadmiernych kosztów (art. 8 ust. 1 zd. I u.s.k.). W takim przypadku kupujący, który z tak określonych przyczyn nie mógł żądać naprawy ani wymiany lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, miał prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie mógł odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna (art. 8 ust. 4 zd. I u.s.k.).

Pojęcie niezgodności z umową było definiowane przy tym dwojako. W przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego ustawa nakazywała domniemywać, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadawał się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru (art. 4 ust. 2 u.s.k.). W pozostałych wypadkach domniemywać należało, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadawał się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadały właściwościom cechującym towar tego rodzaju (art. 4 ust. 3 zd. I u.s.k.). Uwzględnić należało również przekazy reklamowe i innego rodzaju zapewnienia sprzedawcy.

Wreszcie za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową uważało się również nieprawidłowość w jego zamontowaniu i uruchomieniu, jeżeli czynności te zostały wykonane w ramach umowy sprzedaży przez sprzedawcę lub przez osobę, za którą ponosi on odpowiedzialność (art. 6 u.s.k.).

Odnosząc się do oceny czy wykonane dzieło jest niezgodne z umową, wskazać należy na jego autorski charakter. Świadek M. Z. (2) – autor fotografii wskazał, że wykonywana przez niego dokumentacja fotograficzna miała charakter reportażowy, mający oddać przebieg zabawy weselnej. Powstaje pytanie, czy utrwalenie faktycznie panujących na sali warunków oświetleniowych jest zgodne z zasadami sztuki fotograficznej. Nawet przy przyjęciu, że Sąd może wypowiadać się bez opinii biegłego co do wartości estetycznych dzieła i po przyjęciu, że na fotografii spoczywał obowiązek wyeliminowania niekorzystnych efektów świetlnych (przez wykonywanie zdjęć z określonych miejsc lub przez zażądanie wyłączenia dodatkowego oświetlenia), istotne jest ustalenie w jakim zakresie doszło do obniżenia wartości estetycznej. Odnosi się to do wykazania w jakiej części wykonane w ramach umowy fotografie mają właściwą wartość estetyczną i odpowiadają zasadom sztuki fotograficznej, co dotyczy również zdjęć po poprawkach i retuszu, w szczególności z uwagi na to, że fotografie obejmowały uroczystość zaślubin, życzenia, zdjęcia plenerowe i przyjęcie weselne. Zastrzeżenia pozwanej dotyczą tego ostatniego etapu przy czym pozwana wskazała, że około 10% z tych zdjęć była niewadliwa. W ocenie Sądu, to na pozwanej spoczywał ciężar wykazania w jakim zakresie doszło do obniżenia wartości dzieła, skutkującego prawem żądania obniżenia ceny w odpowiedniej proporcji (art. 6 k.c. w zw. z art. 8 ust. 4 usk).

Nie można również upatrywać prawa do obniżenia wynagrodzenia powódki o 30% już z przesłanki formalnej – braku odpowiedzi powódki na reklamację w terminie 14 dni, gdyż zgodnie z obowiązującymi w chwili zawarcia umowy przepisami, taki brak skutkowało przyjęciem z mocy prawa, że sprzedawca żądanie naprawy towaru konsumpcyjnego albo jego wymiany na nowy, wolny od wad, uznał za zasadne (art. 8 ust. 3 u.s.k.).

Ta ocena wynika z brzmienia reklamacji odnoszącej się wprost do opóźnienia w wykonaniu dzieła, a nie zawiera żądania wskazanego w art. 8 ust. 1, w związku z niezgodnością towaru konsumpcyjnego z umową.

W tej sytuacji zasadność zarzutów pozwanej musi podlegać merytorycznemu badaniu, gdyż nie ma podstaw do zastosowania omawianej reguły (art. 8 ust. 3 u.s.k.).

W okolicznościach niniejszej sprawy znikome znaczenie ma również domniemanie, że w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru należało przyjmować, że istniała ona w chwili wydania (art. 4 ust. 1 u.s.k.). Sedno problemu sprowadza się bowiem do odpowiedzi na pytanie, czy mamy do czynienia z niezgodnością towaru konsumpcyjnego z umową w rozumieniu przepisów przytoczonych wyżej, a jeżeli tak to ustalenie czy i w jakim zakresie powinno nastąpić obniżenie ceny. Przyjmując, że zdjęcia dotyczące zabawy weselnej są niezgodne z umową, to na pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia swojego stanowiska w zakresie twierdzenia, że zachodzi podstawa do obniżenia całego wynagrodzenia o 30%, przy kwestionowaniu tej okoliczności przez stronę powodową.

Oceniając wysokość dochodzonego przez powódkę roszczenia wskazać należy, że ustalone wynagrodzenie wynosiło 5.800zł + 38zł (koszt dojazdu) = 5.838zł. Pozwana zapłaciła zaliczkę 600zł, a następnie dopłaciła kwotę 3.640zł. Do zapłaty pozostała kwota 1.598zł. Ponieważ jednak powódka wskazała pozwanej, że w związku z opóźnieniem w wykonaniu dzieła godzi się na obniżenie ceny w zakresie kwoty odpowiadającej wartości ceny wykonania albumu tradycyjnego oraz wydruku zdjęć, tj. o 323,90zł, sąd uznał, że jest to jednoznaczne z uznaniem w tym zakresie żądań pozwanej. Pozwana żądała obniżenia ceny w wysokości 30%, powódka przystała na kwotę 323,90zł. Takie stanowisko zaprezentowała również w piśmie procesowym z dnia 25 listopada 2016 roku, gdzie potwierdziła udzielania pozwanej rabatu o 323,90zł.

Z tego względu do zasądzenia pozostała kwota 1.274,10zł (1.598 – 323,90).

O odsetkach ustawowych za opóźnienie, sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od daty wytoczenia powództwa.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w oparciu o zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów i przyjęciu, że powódka wygrała proces w 80%. Jej koszty wyniosły 947zł (900zł wynagrodzenie pełnomocnika, 30zł opłata od pozwu 17zł opłata od pełnomocnictwa) a koszty pozwanej 917zł (900zł wynagrodzenie pełnomocnika i 17zł opłata od pełnomocnictwa). Łączne koszty to 1.864zł. Do zwrotu na rzecz powódki pozostaje zatem kwota 574,20zł.